

10. Ar „aiškūs objektyvūs įrodymai“, kaip tai suprantama pagal Jūrų teisės konvencijos 220 straipsnio 6 dalį ir Direktyvos 2005/35/EB 7 straipsnio 2 dalį, apima ne tik įrodymus, kad laivas padarė pažeidimus, su kuriais susijusios minėtos nuostatos, bet ir išmetimo pasekmių įrodymus? Kokie turi būti pateikti įrodymai, kad gresia didelė žala pakrantei ar su ja susijusiems interesams arba teritorinės jūros ar išskirtinės ekonominės zonos ištekliams, pavyzdžiui, paukščių ir žuvų ištekliams bei jūros aplinkai toje zonoje? Ar aiškių objektyvių įrodymų reikalavimas reiškia, kad, pavyzdžiui, išmestos naftos neigiamo poveikio jūros aplinkai vertinimas visada turi būti paremtas konkrečiais išmestos naftos poveikio tyrimais?

(¹) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 255, 2005, p. 1) iš dalies pakeista 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB (OL L 280, 2009, p. 52).

2017 m. sausio 19 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Tietosuoja-valtuutettu*

(Byla C-25/17)

(2017/C 086/23)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Tietosuoja-valtuutettu

Kita apeliacinio proceso šalis: Jehovos liudytojai – religinė bendruomenė

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Duomenų apsaugos direktyvos (¹) 3 straipsnio 2 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su taikymo sritimi, turi būti aiškinamos taip, kad religinės bendruomenės narių atliekamas asmens duomenų rinkimas ir tvarkymas vykdamas „nuo durų iki durų“ skelbimo veiklą nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį? Vertinant, ar galima taikyti direktyvą, kokią reikšmę turi tai, kad, pirma, skelbimo veiklą, kurią vykdamas renkami duomenys, organizuoja religinė bendruomenė ir jos sueigos ir, antra, kartu tai yra ir asmeninis religinės bendruomenės narių religijos išpažinimas?
2. Ar Duomenų apsaugos direktyvos 2 straipsnio c punkte įtvirtintą sąvoką „rinkmenų sistema [susistemintas rinkinys]“, atsižvelgiant į direktyvos 26 ir 27 konstatuojamąsias dalis, reikia aiškinti taip, kad asmens duomenų, kurie vykdamas nurodytą „nuo durų iki durų“ atliekamą skelbimo veiklą renkami neautomatizuotomis priemonėmis, visuma (vardas, pavardė, adresas ir kita galima su asmeniu susijusi informacija ir apibūdinimai),
 - a) nėra toks rinkinys dėl to, kad tai nesusiję su specialiomis kartotekomis, registrais ar panašiomis paieškai skirtomis tvarkymo sistemomis, kaip tai suprantama pagal Suomijos asmens duomenų įstatyme, arba
 - b) yra toks rinkinys dėl to, kad iš duomenų, atsižvelgiant į jų paskirtį, lengvai ir be nepagrįstų išlaidų galima gauti vėlesniam naudojimui reikiamos informacijos, kaip numatyta Suomijos asmens duomenų įstatyme?

3. Ar Duomenų apsaugos direktyvos 2 straipsnio d punkte įtvirtinta frazė „kuris vienas ar drauge su kitais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir būdus“ turi būti aiškinama taip, kad religinė bendruomenė, organizuojanti veiklą, kurią vykdančios (be kita ko, paskirstant skelbėjų veiklos zonas, stebint skelbimo veiklą ir saugant asmenų, kurie nenori priimti skelbėjų, registrus) renkami asmens duomenys, atsižvelgiant į jos narių veiklą gali būti laikoma asmens duomenų valdytoja, net jei religinė bendruomenė teigia, jog tik pavieniai skelbėjai gali susipažinti su užrašyta informacija?
4. Ar minėto 2 straipsnio d punktas turi būti aiškinamas taip, kad religinė bendruomenė gali būti priskirta prie duomenų valdytojų, tik jeigu imasi kitų specialių priemonių (pavyzdžiui, duoda pavedimus ar rašytinius nurodymus), kuriomis ji valdo duomenų rinkimą, o gal pakanka to, kad religinė bendruomenė vaidina realų vaidmenį kontroliuodama savo narių veiklą?

Į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti tik tada, jeigu remiantis atsakymais į pirmąjį ir antrąjį klausimus direktyva taikytina. Į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti tik tada, jeigu remiantis trečiuoju klausimu negalima atmesti galimybės, jog direktyvos 2 straipsnio d punktas turi būti taikomas religinei bendruomenei.

- (¹) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (95/46/EB) dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).

**2017 m. Bezirksgericht Bleiburg (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti**

(Byla C-33/17)

(2017/C 086/24)

Proceso kalba: slovėnų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bezirksgericht Bleiburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Čepelnik d.o.o.

Atsakovas: Michael Vavti

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 56 straipsnį ir 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą reikia aiškinti taip, kad pagal šias nuostatas valstybei narei draudžiama reikalauti, kad joje įsikūrus užsakovas sustabdytų mokėjimą ir sumokėtų likusio nesumokėto atlyginimo už atliktą darbą dydžio garantiją, kai mokėjimo sustabdymas ir garantijos sumokėjimas skirtas tik užtikrinti galimą baudą, kuri po atskiro proceso galėtų būtų skirta kitoje valstybėje narėje įsteigiam paslaugų teikėjui?